

മധുരമായ കൃതികളേ - നിങ്ങൾക്ക് 100 ശതമാനവും സർവ്വഗുണ സന്പന്നരാകണം, മനസ്സാകുന്ന കണ്ണാടിയിൽ നോക്കണം, തങ്ങൾ എത്രതേതാളം പാവനമായി.

ചോദ്യം-നിങ്ങൾ കൃതികൾ ഏത് ഉത്സവമാണ് ദിവസവും ആദ്ദോഷിക്കുന്നത്, മറ്റൊളവർ ഏത് ഉത്സവമാണ് ആദ്ദോഷിക്കുന്നത് ?

ഉത്തരം-നിങ്ങൾ ദേവീകയർമ്മത്തിന്റെ സ്ഥാപനയുടെ അതായത് ഭാരതത്തെ സ്വർഗ്ഗമാക്കിമാറ്റുന്നതിന്റെ ഉത്സവം ദിവസവും ആദ്ദോഷിക്കുന്നു. ദിവസവും നിങ്ങൾ മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് ദേവതയാക്കുന്ന തെ നടീൽ നടത്തുന്നു. അവർ മുർക്കാടുകളുടെ തെ നടീലാണ് നടത്തുന്നത്, വനമഹോത്സവം എന്ന് പേരും ഇടുന്നു. നിങ്ങൾ മുള്ളുകളിൽ നിന്ന് പുകളൊക്കെ മാറ്റുന്ന ഉത്സവമാണ് ദിവസവും ആദ്ദോഷിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെത് പോലേയുള്ള ഉത്സവം മറ്റാർക്കും ആദ്ദോഷിക്കാൻ സാധിക്കില്ല.

ശ്രീതം -മുഖം നോക്കു ആത്മാവേ.....

ഓംശാന്തി. ഇതാരാണ് പറഞ്ഞത്? ഇവിടെ ബാബയുടേയും കൃതികളുടേയും സന്തുവത്തുള്ള കുടിക്കാഴ്ചയാണ് നടക്കുന്നത്. കൃതികൾക്ക് ദിവ്യ നേത്രം, ജണാനത്തിന്റെ മുന്നാം കണ്ണ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു-കാണുന്നതിനുവേണ്ടി, കാരണം എല്ലാവരും പതിതർ അമവാ പാപാത്മാക്കളായിരുന്നു. പതിതരേ പാവനമാക്കുന്നതിന് ബാബ ശ്രീമതം നൽകുന്നു. ഈ ശ്രീമതം നൽകുന്നത് ആരാണ് അവരേയും അറിയണം. അവർ തന്നേയാണ് ആത്മാക്കളോട് സംസാർക്കുന്നത്. തോൻ ഈ ശരീരം ഉപയോഗിച്ച് നല്ല കർമ്മം ചെയ്തുവോ അതോ മോശം കർമ്മം ചെയ്തുവോ എന്ന് ആത്മാവ് മനസിലാക്കുന്നു. ബാബ നിങ്ങൾ കൃതികൾക്ക് മനസിലാക്കി തരുന്നു. എല്ലാവരും പതിതരായിരുന്നു എന്നത് തീർച്ചയാണ്. തങ്ങൾ എത്രതേതാളം പവിത്രമായിട്ടുണ്ട് എത്രമാത്രം ദേവീക ഗുണങ്ങൾ ധാരണ ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്ന് നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നോക്കു. ദേവീക ഗുണം ധാരണ ചെയ്തിപ്പിക്കുന്ന സർവ്വ ഗുണ സാഗരനായ ബാബ ഇരുന്ന് മനസിലാക്കി തരുന്നു. നിർഗ്ഗുണ ഹാരമായ എന്നിൽ യാതൊരു ഗുണവും ഇല്ല എന്ന് മനുഷ്യർ പാടുന്നു. എന്നിൽ ഗുണമൊന്നുമില്ല എന്ന് സ്വയം പറയുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കൃതികൾ 100 ശതമാനം സർവ്വഗുണ സന്പന്നരാകണം. സ്വയം മനസാകുന്ന കണ്ണാടിയിൽ നോക്കു എന്ന് പറയുന്നു. സർവ്വ ഗുണ സന്പന്നനാകുവോൾ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് ശ്രീ ലക്ഷ്മീ അമവാ ശ്രീനാരാധനക്കെ വരിക്കാൻ സാധിക്കു. ഏറ്റവും ആദ്യം ബാബയുടെ പരിചയം നൽകണം. അങ്ക് തന്നെ മാതാവും പിതാവും എന്ന് പാടുന്നത് ആരേയാണോ ആ പരിധിയില്ലാത്ത അച്ചന്നായ പരമാത്മാവിന് വളരെ മഹിമയുണ്ട്. ശ്രിവായേ നമ: എന്ന് പറയാറുണ്ട്, ഇപ്പോൾ ആ ശ്രിവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ രചയിതാവാണ്. തീർച്ചയായും നമുക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ സന്പത്തട്ടുക്കുന്നതിന് അവകാശമുണ്ട്. പരിധിയില്ലാത്ത അച്ചൻ സന്പത്തായ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ചക്രവർത്തി പദവിയാണ് നമുക്ക് നൽകുന്നത്. ഭാരതത്തിന് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ചക്രവർത്തി പദവി ഉണ്ടായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ ഇല്ല. തീർച്ചയായും ബാബയിൽ നിന്ന് തന്നേയാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ഭാരതം തന്നേയാണ് സത്യവണ്യമാകുന്നത്. ഇത് സത്യമായ ശ്രിവബാബയുടെ ജനസ്ഥാനമാണ് എന്ന് ആർക്കും അറിയില്ല. ശ്രിവരാത്രി എന്ന് പറയാറുണ്ട് അത് എങ്കിലെന്നുള്ളതാണ്? കൃഷ്ണൻ്റെ രാത്രിയും ശ്രിവൻ്റെ രാത്രിയും കാണിക്കുന്നു. കൃഷ്ണൻ്റെ ജനം അമയുടെ ഗർഭ പാത്രത്തിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. ശ്രിവ ബാബയുടെ ജനാഷ്ടമി എന്ന് പറയില്ല. ബൈഹാവിന്റെ രാത്രി ഉണ്ടാകുവോശാണ് ശ്രിവബാബ വരുന്നത്. രാത്രിക്ക് ശേഷം പകൽ അതായത് കലിയുഗത്തിന്റെ അന്ത്യവും സത്യയുഗത്തിന്റെ ആരംഭവും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതിനേ ഓലാരാധനകാര രാത്രി എന്ന് പറയുന്നു. ഇത് പരിധിയില്ലാത്ത കാര്യമാണ്. പരിധിയുള്ള രാത്രി ഉണ്ടാകുക തന്നെ ചെയ്യും എന്നാൽ കലിയുഗാന്തൃത്തിനെ ഓലാരാധനകാരം എന്ന് പറയുന്നു. ജണാനാത്ജനം സർബ്ബരു നൽകി.....ജണാന സുത്രനായ ബാബയേയാണ് സർബ്ബരു എന്ന് പറയുന്നത്. ഏറ്റവും ആദ്യം ബാബയുടെയും സന്പത്തിന്റെയും പരിചയം നൽകണം. ഏതെങ്കിലും ധനികന്മ മകളില്ല എന്ന് വിചാരിക്കു, ഒരു ദരിദ്രന്റെ കൃടിയെ ദാനതട്ടു, കൃതിക്കരിയാം തോൻ ദരിദ്രനായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ തോൻ ധനികന്റെ കൃടിയാണ് എന്ന്. നിങ്ങൾക്കും അറിയാം തങ്ങൾ രാവണന്റെതായ്ക്കിലും വളരെ ദരിദ്രരു, പാപ്പരുമായി എന്ന്. ഇപ്പോൾ തങ്ങൾ പരിധിയില്ലാത്ത അച്ചൻ നിന്ന് തങ്ങൾക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സന്പത്ത് ലഭിക്കുന്നു. ഈ ജണാനം മറ്റാർക്കും നൽകാൻ സാധിക്കില്ല. സന്യാസിമാർ വീടും കുടുംബവും ഉപേക്ഷിച്ച് പോകുന്നു. അവർ അച്ചൻ, അമ, ചെറിയച്ചൻ, മാമ എന്ന് പറയുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ട് പോകുന്നു, കഴിഞ്ഞു. ഇവിടെ ഗുഹസ്ഥ യർമ്മത്തിന്റെ കാര്യമാണ്. അവർ ഗുഹസ്ഥ യർമ്മം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

நினைவு குடுகில்லை வாவை மனஸிலாக்கி தருமை - நினைவு வேவீ வேவதமாற் சூலையர்முறையிலாயிருமை, ஸஷ்வருள் ஸபங்குமை, ஸபங்குள் நிற்புகிளாரிக்கலை அதயிருமை, நினைவு ஸபங்குல்லையிலாயிருமை, ஸஷ்வருள் ஸபங்குமை, நிற்புகிளாரிக்கலை அதயிருமை, பின்னீர் நினைவு பூஜைதில் நிமை பூஜைதியாயி ஸபங்குமை பூஜையும் செய்யுமை, நினைவு பூஜை வேவீ வேவதமாறாயிருமைபோல் நினைவுகளிடையே பூஜை செய்யுமை அதுவாயில்லையிலாயிருமை, அத்து போலை தனை ஊரதவும் வேவீ வேவதமாறுடைய பூஜை குலமாயிருமை, ஒபோஸ் பூஜைதில் நிமை பூஜைதியும் நிமை பூஜைதியில் நிமை பூஜை குடுகில்லை பூஜைதியில் நிமை பூஜைதையில் நிமை அத்து கொள்க்க தனையாள் தாக்கு தனை பூஜையும், தாக்கு தனை பூஜைதையும் ஏன் மஹிம பாடுமைத். வாவை பூஜையும், பூஜாதையும் அதுகுள்ளில். வாவை ஸபா பூஜைஞ் தனையாள். கேதிமாற்றங்களில் ஸபாமளை கேஷ்டங்களில் ஶிவபலிங்க வெக்குக்கயும் பின்னீர் வாவைய்க்கு பூஜை செய்யுக்கயும் செய்யுமை, நம்முல் அது வாவையுடைய மக்களாள். ஹே பரமபிதா பரமாத்மா ஏன் விழிக்காலிலே. வாவை நிராகாரனாள், அதுமாவும் நிராகாரனாள். ஶிவவளை அடுக்கலை செல்லுவோல் பரமபிதா பரமாத்மா நிராகாரனாய் ஶிவவளை ஏன் பரியுமை. ஹத் ஹநியங்களிலுடை அதுமாவாள் பரியுமைத். நல் கர்மணாஸ் செய்த போகுக்கயாளைக்கிடை அவர்க்கு மஹிம உள்ளக்குமை ஏனுமை ஒபோஸ் நினைவு குடுகில்லைக்கரியாங். அனைத்தனை மாதாவும் பிதாவும் ஏன் ஒபோஸ் அது நிராகாரனே தனையாள் பரியுமைத். ஸஹஜ ராஜயோகத்திலுடையே ஜ்ஞானஸ்ரிக்ஷனத்திலுடையே ணைவு ஸுவ ஸபங்கு நேடுமை. அதிகார வேள்கியாள் நினைவு பூருஷாற்றமாக செய்யுமைத். ஏது ஸஹஜமாய காருமாள். பிஜாபிதா ஸெஹாவிலே மக்களாய பொக்கிக்கலை வி.கெ கஶ் ஸமூவத்திலிக்குமை. ஶிவ வாவையுடையே ஸெஹாவாவையுடையே ஸமூக பேருடையே முனிலாள். ஶிவவாவைய்க்கு ஸபந் ஶரீரம் ஹல். ஶிவவாவை ஹடுமாத்திரை முவத்திலுடை ராஜயோகம் பரிபீசிச் கொள்கில்க்குமை ஏன் நினைவுக்கரியாங். கூஷ்ணாள் செரிய குடுகியாள், ஹே ஸஹிதம் வேஹத்திரை ஸர்வ ஸஂபங்கணதேயே மக்கு, ஸுயம் அதுமாவாள் மனஸிலாக்கு ஏன் அது குடுகி ஏனையினை பரியும். ஹத் கூஷ்ணாள் பரியாள் ஸாயிக்கில். ஹத் வாவைக்கு தனையாள் பரியாள் கசியைக். ஏகிகிடை அது வழிரை வலிய தெருாள் ஸஂவீசித்த. லக்ஷ்மி-நாராயானாள் முதல் ஏது போலை ராஜாவும் ராளியை அது போலை தனையாயிருமை பிஜயும், அவர்க்கெல்லாம் ஸுவம் லடிசிருமை. அவர்த்தனையாள் 84 ஜம் ஏடுத்த தமோப்ரயாமமாயத். பியானம் லக்ஷ்மி-நாராயானாயிருமைலே. ஏது போலை ராஜாவும் ராளியை அது போலை பிஜயும். ஒபோஸ் வீளை நினைவு வன் ஶுநெனிடை நிமை ஸெஹாவாக்குமை. ஹத் நினைவுடை அயிக ஜமமாள். அயிகங் ஏன் பரியுமைத் தயாற்றுக்கை ஜமதெத்தயாள். ஹத் ணைவுடை ஹாஸ்ரைய ஜமமாள் ஏன் நினைவுக்கரியாங். கினம் பிதிரிகினம் வாவை புதிய புதிய போய்க்குக்கு மானஸிலாக்கி தருமை. ஏது வரை ஜீவிக்குமைவோ அதுமிம் வரை நினைவு பரிக்குக தனை வேளா. போய்க்குக்கு வன் கொள்கில்க்கும், குடுகி சேர்த்த கொள்கில்க்குமை. ஜ்ஞான யஜனவும் அவஸானம் வரை போக்களா. ரூப யஜனம் உள்ளக்குமை, மணிரை ஸாலீஸாமணை உள்ளக்கி பூஜை செய்யுமை. அதுமாவிரை பூஜயாள் உள்ளக்குமைத். நினைவு ஜீவாதாக்கஸ் தனையாள் ஊரத்தை கிரீட்யாறியாக்கியத், அதுமாக்கலை பூஜயாள் செய்யுமைத். பரமபிதா பரமாத்மாவாய வாவையோடாப்பும் நினைவும் ஸெவநம் செய்யுமை, அதிகால் ஶிவபலிங்கதைாடாப்பும் ஸாலீஸாமம் உள்ளக்குமை. ஏகிகிடை முவழமாயை ஏடுத்து அதுபோ வாவையுடைய பரிசயம் நல்கலை. ஶிவவாவை ஜமம் ஏடுத்துக்குமை ஏனால் அமையுடை ஸர்வதெத்திலுடை அல்ல ஜமமெடுக்குமைத். வாவை நிராகாரனாள். ஏதுதகையிலும் அதுமாவப் ஶரீரம் உபேக்ஷிக்குக்குயாளைக்கிடை பின்னீர் அவருடை அதுமாவினை ஶரையும் கஷிப்பிக்குமைதிக் வேள்கி விழிக்குமை. அதுமாவினை கஷிப்பிக்குமை. அதுமாவப் தனையாள் ஸார்த் ஏடுக்குமைத். கய்ப், மயுரம், ஸுவம் டு:வணை ஏல்லாம் அதுமாவப் தனையாள் அங்குவெவிக்குமைத். அதுமாவித் தனையாள் ஸஂஸ்கராவும். ஶரீரமுஜூலேபோஸாள் அதுமாவப் ஸுவம் அல்லக்கிடை டு:வம் அங்குவெவிக்குமைத். ஶிக்ஷ ஏனையினை லலிக்குமை ஏனுமை வாவை மனஸிலாக்கி தருமை. ஸுக்ஷம் ஶரீரத்திலெல்ல, ஸமூல ஶரீரம் யாரளை செய்யிச் ஶிக்ஷ நல்குமை. ரெஜ ஜயிலிடை ஶிக்ஷ அங்குவெவிக்குமை. அயோ,அயோ மதியாயி, ஏனை பூரித்த கொள்க வரு ஏன் பரியுமை. ரெஜ கொட்டாரத்திரை உடாக்கரளவும் பரளத்திலே, பூரித்த வரானே அதுஶ்ரவிக்குமில். ஹத் உடாக்கரளமாள். ஸத்யுஶத்திரை ரெஜவும் கொட்டாரத்தைபோலையாள். அவிடை யாதைது பாவவும் உள்ளக்குமில். ஒபோஸ் நினைவுக்கரியாங் ஏனையினை பதித்தரையி ஏன். அஜாமிழனே போலை பதித்தி ஏன் பேர் தனை உள்க. வழிரை பாபங்கள் செய்யுமை. பாவநம் ஏனால் நிற்புகிளாரி. பியானம் காரும் விகாரத்திரை அதிகால் பவித்ரமாக்குமைதிக் வேள்கி ஸங்காபிமார் வீடும் குடும்பவும் உபேக்ஷிக்குமை அதிகால் அவரை மஹாத்மாக்கஸ் ஏன் விழிக்குமை. மனுஷுர முஶுவங் பதித்தரை அதிகால் பதித் பாவந ஸீதாராம் ஏன் பாடி கொள்கில்க்குமை, ரஸுபதி ராஸாராமன்ராஜாராமன் ஏனானுமை ஶிவவாவையை பரியில். ராமன் ஏன் பரமபிதா பரமாத்மாவினையாள் பரியுமைத். ராஜாராமன் அல்ல.

ഞാൻ രാജാവോ മഹാരാജാവോ ആകുന്നില്ല. മഹാരാണി ശ്രീലക്ഷ്മിയും, മഹാരാജാ നാരാധാനനും നിങ്ങളാണ് ആകുന്നത്, ഞാനല്ല. ഞാൻ നിരാകാരനും പുനർജ്ജമം ഇല്ലാത്തവനും ആണ്. ശരീരധാരികളല്ലാം തന്ന പുനർജ്ജമമടുത്ത് കൊണ്ടിരിക്കും. ബാബു പറയുന്നു ഞാൻ നിരാകാരനാണ്. എനിക്കും പ്രകൃതിയെ ആധാരമായെടുക്കേണ്ടി വരുന്നു. ഞാൻ ഗർഭത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല, ഇദ്ദേഹത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഇവർ സ്വന്തം ജമങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല.

നിങ്ങൾ ദേവീ ദേവതമാരായിരുന്നു, പിനീട് ശുദ്ധരായി, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബോധിബന്നായി എന്ന ബാബുയിരുന്ന് മനസിലാക്കി തരുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് മനസിലാക്കി തരുന്നു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ജമങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. ബോധിബന്നാരാകുന്നവർ തന്നേയാണ് വന്ന മനസിലാക്കുന്നത്. ബാബു പറയുന്നു ഈ പ്രകാരത്തിൽ നിങ്ങൾ 84 ജനം പുർത്തിയാക്കി. 21 കുലത്തിലേക്ക് സന്പത്ത് എന്ന് പറയാറുണ്ട്. പരിധിയില്ലാത്ത അച്ചൻ പരിധിയില്ലാത്ത സുവാത്തിന്റെ സന്പത്ത് തരികയില്ല. ലഭകീക അച്ചുനിൽ നിന്ന് അൽപ്പകാല സുവാത്തിന്റെ സന്പത്ത് ലഭിക്കുന്നു. അമര ലോകത്ത് ആദി മല്ലു അന്ത്യം സുവമായിരിക്കും. ഇവിടെ ആദി മല്ലു അന്ത്യം ദുഃഖമാണ്. അമരനാമനായ ശ്രിവബ്ബാബു നിങ്ങൾ പാർപ്പിതിമാരെ അമരകമ കേൾപ്പിക്കുന്നു. സത്യനാരാധാനാന്റെ കമയും കേൾപ്പിക്കുന്നു. അഞ്ചാനത്തിന്റെ മുന്നാം കണ്ണ് നൽകിയ കമ. ഭാരതവാസികൾ സദാ സുവികളും വളരെ പവിത്രരും ആയിരുന്നു. പവിത്രതയും, ആരോഗ്യവും, സന്പത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദിക്കലെം ധാതാരു അസുഖവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പേശ് തന്ന സർഗ്ഗം എന്നല്ല. ഭാരതമായിരുന്നു പ്രാചീന സർഗ്ഗം മറ്റ് ധർമ്മ ബന്ധങ്ങളെണ്ണം തന്ന ആദിയിൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വ്യക്ഷത്തിന് തടിമരമുണ്ടല്ലോ. തടിയിൽ ആരാധിയിരുന്നു? ദേവീ ദേവതമാരുടെ ചിത്രമുണ്ട്. അവരുടെ രാജധാനി സ്ഥാപിതമായികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ സത്യയുഗത്തിലെ രാധാ-കൃഷ്ണന്റെ ജോടികളാകാൻ കഴിയും. വരു, എങ്കിൽ തങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് മനസിലാക്കി തരം - നിങ്ങൾക്കുങ്ങിയെന്ന സത്യം സത്യമായ രാജകുമാരനായി തീരം എന്ന്. ഈ സമയം എല്ലാവരും പതിതരാണ്, ഏതെങ്കിലും യുക്തിയോടെ എഴുതാൻ സാധിക്കും. എല്ലാ ധർമ്മങ്ങളും ഒരുമിച്ച് ഒരു ധർമ്മമായി തീരു എന്ന് പറയാറുണ്ട്, എന്നാൽ ഇതെങ്കിലെ സാഖ്യമാകും? ഒരു ധർമ്മം സത്യയുഗത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നു, ഒരു മതം ഒരു ഭാഷ. കൈകൾ കൂട്ടി അടിച്ചിരുന്നില്ല. (വശക്കിട്ടിരുന്നില്ല.) വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരികളായിരുന്നു, മറ്റ് ധർമ്മങ്ങളെണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവ എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി, പിനീട് മറ്റ് ധർമ്മങ്ങൾ എങ്ങിനെ വന്നു - ഇത് ആരുടെ ബുദ്ധിയിലും വരുന്നില്ല. എപ്പോൾ പൂർണ്ണമായും പതിതരാകുന്നുവോ അപ്പോഴാണ് പതിത പാവനനായ ബാബു വരുന്നത്, മറ്റ് ധർമ്മങ്ങളിലെ പാവന ആത്മാകളും മുകളിൽ നിന്ന് വരുന്നു. ആദ്യം ധർമ്മ സ്ഥാപകൻ വരുന്നു പിനീട് തന്റെ പിരികെ മറുള്ളവരേയും വിളിക്കുന്നു, വരു. അവർക്ക് സത്രാ, രജോ തമോവിൽ വരണം. ആരെല്ലാം വരുന്നുവോ അവർക്കെല്ലാം സത്രാ, രജോവിലും പിനീട് തമോവാക്കണം. എന്നാ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ പതിതത്തിൽ നിന്ന് പാവനമാകുന്നു. ഗോധ്യമാർ വരു, തങ്ങളെ സ്വർഗത്തിൽ കൊണ്ട് പോകു എന്ന് എല്ലാവരും വിളിക്കുന്നു. ആ സർഗ്ഗത്തെ ചിലർ മുക്തി എന്നും, ചിലർ ജീവമുക്തി എന്നും മനസിലാക്കുന്നു. ജീവമുക്തിക്കാണ് സർഗ്ഗം എന്ന് പറയുന്നത് എന്ന് നിങ്ങൾ മനസിലാക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ തെ നടിലാണ് നടന്ന കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവർ മുൾ കാടുകളുടെ തെനടിലാണ് നടത്തുന്നത്. രാവും പകലും തമിലുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ട്. അതിന്റെയും ഉത്സവം ആരോഹാഷിക്കുന്നു. വന്നോത്സവം വ്യക്ഷങ്ങൾ നടുന്നതിന്റെ ഉത്സവമായി ആരോഹാഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ദേവീക ധർമ്മം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്റെ അതായത് ഭാരതത്തെ സ്വർഗമാക്കുന്നതിന്റെ ഉത്സവം ദിവസവും ആരോഹാഷിക്കുന്നു. ദിവസവും മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് ദേവതയാക്കി മാറ്റുന്നതിന്റെ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്നു. മുള്ളുകളെ പുഷ്പങ്ങളാക്കുക - ഇത് നിങ്ങളുടെ ദിവസവും ഉള്ള ഉത്സവമാണ്. ഭഗവാൻ പിനീട് അത്രയും പതിഫലവും നൽകും.

കൂട്ടികൾ ഗീതം കേട്ടില്ല - ഹേ ആത്മാവേ തന്റെ മനോദർപ്പണത്തിൽ നോക്കു - നിങ്ങൾ സ്വർഗത്തിലെ ദേവതയാകുന്നതിന് അമ്പവാ ലക്ഷ്മിയെ വർക്കുന്നതിന് യോഗ്യരാണോ ?യാതാരു അവഗുണവും ഇല്ലല്ലോ ?കൊടുക്കാറുകൾ ധാരാളം വരും. മായ ആരോധ്യും വിടില്ല. വലിയ വലിയ ദീപങ്ങളെ പോലും അണക്കുന്നു. തല തിരിഞ്ഞ സകൽപ്പങ്ങൾ വളരെ യുഖം ചെയ്യും. ശക്തിരാലിയായി ഇരിക്കണം. ഇതിൽ വിഷമിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ബാബയോടുള്ള യോഗം മുൻകരുത്. ആ ബാബു എല്ലാവരുടെയും തോന്തിക്കാരനാണ്. വിഷയ വൈതരണിയുടെ വലിയ കനാലാണ്. അതിനെ നിങ്ങൾക്ക് യോഗബലത്തിലും മറികടക്കാൻ സാധിക്കും. വിഷയ സാഗരം മറികടന്ന നിങ്ങൾ കഷ്ഠരിസാഗരത്തിൽ പോകും. വിഷണുവിന്റെ രാജ്യം പാൽ കടലാണ് അതായത് നെയ്തിന്റെ നദിയാണ് ഒരുക്കുക. ഇവിടെ മണ്ണണ്ണ, രക്ത നടികളാണ് ഒരുക്കുന്നത്.

നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കറിയാം തങ്ങൾ ശിവബാബുവുടെ ശീമത്തിലുടെ ശിവാലയത്തിൽ പോയി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന്, അവിടെ തങ്ങൾ സദാ സുവികളായിരിക്കും. നിങ്ങൾ സദാ സുവികളായിരുന്നു, മായ ദു:ഖികളാക്കി തീർത്തു. ഗൃഹസ്ഥ വ്യവഹാരത്തെ അധിക്ഷിയാക്കി. അവിടെ ഗൃഹസ്ഥ വ്യവഹാരം ധർമ്മിയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ ബാബു ഭേദഗംഡാചാരി ദേവീക ഗൃഹസ്ഥ ധർമ്മത്തിൽ പെട്ടവരാക്കി തീർത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും ആദ്യം വേണ്ടത് ബാബുവുടെ പരിചയമാണ്. നിങ്ങൾ ബാബുവുടെതാകുന്നതിലുടെ സർഗ്ഗത്തിലെ അധികാരിയായി മാറുന്നു. ഇത് ദു:ഖാമാണ്. നിങ്ങൾ മുക്തീയാം വഴി സർഗ്ഗത്തിൽ എത്തുന്നു അതിനാൽ ശിവപൂര്വിയേയും, വിഷ്ണുപൂര്വിയേയും ഓർമ്മിക്കും ഓർമ്മിച്ചും അന്തംതീ സോഗതിയായി തീരും. തങ്ങളുടെ 84 ജനം പുർത്തിയായി എന്ന് ഓർമ്മിക്കും പീണ്ടും തങ്ങൾ നാളെ വന്ന് രാജ്യം ഭരിക്കും, മനോദർപ്പണത്തിൽ സ്വന്തം രൂപം നോക്കി കൊണ്ടിരിക്കും, എന്നിൽ ധാരാളം അവഗുണവും ഇല്ലാണോ എന്ന്. ശരി !

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനുശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുരമധുരമായ ഓമന സന്താനങ്ങൾക്ക് മാതാവും പിതാവുമായ ബാപ്പാദയുടെ ന്യൂനോന്നമരണകളും പുലർക്കാല വന്നവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണക്കുള്ള മുഖ്യസാരം -

- 1) യോഗ ബലത്തിലുടെ വിഷയ സാഗരത്തിന്റെ വലിയ കനാലിനെ മറികടക്കണം. തലത്തിനെത്ത സക്ഷ്മാളിൽ വാടി പോകരുത്. ശക്തിശാലിയായി ഇരിക്കണം.
- 2) പുജനീയരായി തീരുന്നതിന് വേണ്ടി ബാബുയോടൊപ്പം ഭാരതത്തെ കിരീടധാരിയാക്കുന്നതിന്റെ സേവനം ചെയ്യണം.

വരദാനം:- സന്പർക്കത്തിൽ വരുന്ന ആത്മാക്കളെ സദാ സുവത്തിന്റെ അനുഭൂതി ചെയ്യിക്കുന്ന മാസ്തുർ സുവദാതാവായി ഭവിക്കു

താങ്കൾ സുവദാതാവിന്റെ കുട്ടികൾ മാസ്തുർ സുവദാതാവാണ് അതുകൊണ്ട് സുവത്തിന്റെ സന്ധാദ്യം ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ മുഴുവൻ ദിവസത്തിലും ആർക്കും ദു:ഖം നൽകിയില്ലാണോ എന്നത് മാത്രം പരിശോധിച്ചാൽ പോരാ, മറിച്ച് എത്ര പേരുകൾ സുവം നൽകി എന്നതും പരിശോധിക്കും. ആർ സന്പർക്കത്തിൽ വന്നാലും താങ്കൾ മാസ്തുർ സുവദാതാവിലുടെ ഓരോ ചുവടിലും സുവത്തിന്റെ അനുഭൂതി ചെയ്യണം, ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് ദിവ്യത അമവാ അല്ലകീകരം. സദാ സമയവും സ്മൃതി ഉണ്ടായിരിക്കണം ഇത് ഒരു ജമഞ്ഞിലേക്കുള്ള സന്ധാദ്യം ശേഖരിക്കണം.

സ്നേഹാന്തരം:- ഒരു ബാബുയെ തന്റെ ലോകമാക്കു എങ്കിൽ അവിനാശീ പ്രാപ്തികൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും.